

Vnašem putování za squashem se naposledy zastavíme u jeho profesionální podoby. Squash je sport atletů a aspiruje na zařazení na program olympijských her. Tak jako má tenis svou ATP tour, má squash svou PSA. Podíváme se jen na několik turnajů z této série, turnajů, které zajímají i nesquashový svět. Jsou to, turnaj Al Ahram u pyramid v Gize, British Open a turnaj mistrů v New Yorku. Na tyto turnaje se sjíždějí diváci z celého světa.

Egypt, pyramid v Gize

Squash je v Egyptě populární jen o něco méně než fotbal a volejbal. Zajímavé je, s jakou podporou se setkává u vládní garnitury. Vláda si vzhledem k světovým úspěchům egyptských hráčů udělala ze squashe výkladní skříň. Na turnaj pod pyramidami poskytuje pro kvalifikaci vládní kurty a do „zakázané zóny“, kde se nachází finálový celoskleněný kurt, vypravuje zvláštní autobusy s diváky. V amfiteátru, který tvoří hlediště, se jich tisíná na tři tisíce. Kdo neuvidí, nevěří. První dojem po vkročení do arény je úchvatný. Jevišťem je modrozelený nasvícený dvorec. V pozadí nad zapadajícím sluncem se záhy vybarvují laserem osvětlené pyramidy a vy jste u toho! Nedá se nic dělat. Egyptané mají nejvíce obdivovaný turnaj na světě.

Ve squashu Egyptané poráží svět a Egyptané milují vítězství. Domnívám se, že vedle nesporné kvality domácích squashistů je toto hlavním důvodem, proč je Egypt jedinou zemí s třemi turnaji Super Serie PSA s dotací více než 300 tisíc dolarů. Národ si prostě nemůže nechat ujít slast okamžiku, kdy Ahmed Barada poráží Angičany a Australany. Vidět squash? Ne. Vidět Baradu. Nicméně i „nepostižený“ squashem by si všiml, že diváci utkání cizinců moc nesledují. Někteří plní příkázání Koránu a na kobercích za přední stěnou se po západu slunce modlí, jiní holdují hamburgerům domácí provenience, anebo

se prostě jen tak baví. Chtějí Baradu, chtějí vítězství. Někteří VIP diváci vzápětí přejíždějí na představení Aidy v podání La Scaly, které se koná rovněž pod pyramidami. Takový je Egypt. A štěstí pro squash, že Egypt má pyramidu a squash rád.

Anglie – British Open

Jestliže je turnaj Al Ahram v Gize výkladní skříňí Egypta, pak British Open představuje čestnou tradici světového squashe. Je jediným turnajem supersérie PSA, který organizuje nikoliv PSA, ale národní anglická asociace SRA. Není na tom něco anglického?

Vyhrát British Open je pro squashistu tím, co je pro tenistu Wimbledon. Startovní pole hráčů je dvojnásobné, v kvalifikaci je rovněž dvakrát více hráčů a celkem se hraje devět kategorií – kategorie rozšiřují soutěže veteránů. Tradice turnaje sahá do roku 1930, kdy sir C. R. Read ustanovil turnaj jako otevřené mistrovství země.

Squash

Tři největší turnaje

Snímek: Reuters

Do té doby se hrálo pouze uzavřené mistrovství Anglie. Už v roce 1933 se stal prvním neanglickým vítězem Amr Bey z Egypta.

Tradice, to je to, co vás osloví v prvním okamžiku, kdy vstoupíte do hlediště. Tradicí je i stěhování mistrovství po celé Velké Británii. A diváci? Je vidět, že squashí rozumí. Velice spravedlivě aplaudují oběma hráčům a zdrženlivě konzumují čokolády a chipsy. Z poloviny kravatáři, z poloviny mládež. Anglie zůstane asi ještě dlouho squashovým fenoménem.

New York – Central Terminal

Amerika squash nezná. Ale co je Amerika! Pokud je to smetánka konzervativních klubů ve Philadelphii a Bostonu, pak zapomeňte, co jsem řekl. New York je sice na východě, ale není to Boston. Tak nějak uváděla robusťní černoška ranní show lokálního televizního kanálu squash z dějiště jeho konání – z hlavního nádraží newyorského Manhattanu. Základní,

jistě komickou informací pro americkou veřejnost z místa konání jednoho z nejlépe dotovaných turnajů, bylo snímání squashového kurtu kamerou od podlahy k autovým čarám následované bujarým smíchem ... no nic tam není – žádný strop! Samotný turnaj je snahou squashových nadšenců propagovat squash u veřejnosti. Turnaj se hraje uprostřed rušné nádražní haly, kde denně projdou dva milióny lidí. Jak v tom ruchu mohou hráči podat výkon je nepochopitelné. Všechny stěny jsou skleněné a ze tří stran ho sledují kolemjdoucí – dobrá propagace squashe – a zadarmo. Zcela jiná situace je u čtvrté stěny – tady sedí smetánka včetně zástupce starosty. Jen několik řad a sedadel – tak asi sto míst a lóže – a všude cedulky se jmény, tituly a funkcemi. Škoda, že po celou dobu se tribuny nezaplňují. A hráči? Přijdou a jdou. Je to prestižní turnaj s bonusy a full hospitality. A proto je dobrý. ●

Vít Mařík

Squash.strahov@iol.cz